

fældet, synes mig deri at ligge en afgjørende Grund for ikke at oprette et saadant Embede; thi, dersom Embedet er af den Natur, at man under sædvanlige Forhold ikke kan faae det bestyret uden af en enkelt Personlighed, forekommer det mig dobbelt misligt at gaae ind paa Ministerens Forslag. Den ærede Minister har henvist til, at Finantsministeriet høiligt trænger til Fabrikdirecturens Bistand, navnlig i Toldsafet; jeg maa antage, at Toldsafenet er forsynet med Embedsmænd, der selv kunne yde Toldsafenet den Bistand, hvortil det trænger, og jeg maa tilstaae, at jeg er tilbøielig til at troe, at det virkelig ogsaa er saaledes, idet jeg nemlig har den Tillid til Toldbestyrelsen her i Landet, at den i det Hele er forsynet med de Kræfter, som den behøver. En af de særlige Grunde, den ærede Minister har anført som Noget, der nødvendiggjorde Fabrikdirecturens, var den, at han afgav Betænkning over de Ansøgninger om Understøttelser til industrielle Vædker, der idelig indkomme. Udvalget har i denne Henseende gjort sig Umage for at indkomme den ærede Minister, idet det senere hen har foreslaaet, at de til disse Vædker opførte Summer skulle nedskrives, og jo mere de blive nedskrevet, jo mindre nødvendigt bliver det at have den her omhandlede Slags Medhjælp. Vi have i Aar været meget maadeholdne i saa Henseende, men efter den Stemning, der synes at være for Udvalgets Forslag, kan man maaskee i de senere Aar komme videre (Hør!).

Steenstrup: Da jeg ikke kan nægte, at det er min Overbeviisning og Ansuelse, at det af den høitærede Indenrigsminister Udtalte og den inhærerende Indstilling om de 4 ældste Assistenters Overgang til Cancellister er i høj Grad stemmende med Billighed og Retfærdighed, skal jeg ikke blot tillade mig at udtale denne min Overbeviisning, hvorefter jeg selvfølgelig agter at stemme i Sagen, men jeg skal dernæst tillade mig at støtte det med den Erfarung, som jeg mener at Enhver kan have gjort, som har seet Forholdet mellem de underordnede Embedsmænd under Indenrigsministeriet og andre Ministerier, og med den Erfarung, som kan gøres, naar hensees til det Moment, som den ærede Indenrigsminister nævnte, nemlig, at der under dette Minister-

ium ikke er nogen Udsetning til Befordring udad. Jeg troer, at den Deel af Regeringsadministrationen, hvoraf Indenrigsministeriet udgjør den Deel, som tidligere svarede til en Deel af det kongelige Rentekammer, altid har været i en ugunstigere Stilling end de fleste andre Regeringsautoriteter. Selv da, som den ærede Indenrigsminister nævnte, Rentekammeret havde Indstillingsret til adskillige Embeder, var Stillingen der vistnok i Regelen overmaade meget misligere, end under de fleste andre Ministerier, da Collegier, idet der nemlig var andre med det Finantsstille sammenhængende Autoriteter, f. Ex. Finantsdeputationen og Statsgjældsdirectionen, som ogsaa gave Udgang til Ansættelse i Embederne under Rentekammeret. Sees der nu dernæst hen til de Fordringer, som det er i Statens Interesse at gøre til Ansættelse under Indenrigsministeriet, saa ere vistnok de Fordringer, som stilles til de Mænd, der skulle arbejde under det og under det forfremmes, ingenlunde mindre, men jeg mener ogsaa ialtsald at kunne sige ligesaa store og maaskee større end de, der gøres og vel bør gøres under nogle andre Brancher. Det synes saaledes hverken at være billigt eller retfærdigt, at de Mænd, som først efter mange Aars Studier, og hæderligt tilendebragte Studier, kunne finde Ansættelse her, skulle være i en Stilling, som naar man vil anstille en Sammenligning — og det kan man let gøre; thi man behøver ialtsald kun at gaae til Statscalenderen og de forskellige andre Hjælpebidler, hvoraf man kan see, hvorledes Forholdet stiller sig —, er meget ringere, end under andre Autoriteter, uagtet der, som sagt, kan og vist ogsaa bør gøres endeel mindre Fordringer paa andre Steder. Jeg holder mig saaledes aldeles overbeviist om, at de ældste Assistenten under Indenrigsministeriet staae langt tilbage for dem, der have lignende Dygtighed og i lignende Tid have offret sig til Statens Tjeneste flere andre Steder. Det forekommer mig, at Statstjenesten i en vigtig Branche let risikerer derved at tabe endeel af de dygtigere Kræfter, da disse dog virkelig ikke kunne have lyst til at gaae ind i en Stilling, som bliver usforholdsmæssig daarligere lønnet og stillet. Den Forfremmelse, som den ærede Minister har indskillet, angaaer ikke et større Udgiftsbeløb for Statskassen, hvis-